

[Socialministeren.]

Foranstaltninger, og at der fra Regeringens Side ikke var gjort noget for at øge Beskæftigelsesgraden i Produktionslivet. Der er fra Regeringens Side gjort forskelligt gennem Fremsættelse af Jordlove, store Vej-arbejdsforslag o. s. v.; det har jeg allerede svaret paa den Gang. Men uanset, hvad der gøres, og hvad der vilde kunne gøres, kan det ikke bevirke, at dette Forslag for indeværende Vinter bliver overflødig; det kan jo ikke bevirke, at de, der gaar arbejdsløse og har gaaet arbejdsløse i Aarevis, paa en Studs kan faa Beskæftigelse. De forsørges og hjælpes i Øjeblikket af Hjelpekasse og Fattigvæsen. Vi vil fra Regeringens Side have dem forsørgt eller hjulpet paa mere forsvarlig Maade gennem dette Forslag; og uanset hvad det bliver til med Produktionslivet og Arbejdsløshedsforsikringen, er dette Forslag lige tiltrængt i Øjeblikket. Derfor agter jeg ikke i Øjeblikket at indlade mig paa større Diskussioner om disse Spørgsmaal, som ikke vedrører det foreliggende Forslag.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) syntes at være saa glad over, at han havde faaet fat i et enkelt Citat af en engelsk Arbejderfører og Minister, og spurgte mig, om jeg var af samme Opfattelse som denne engelske Arbejderfører, eller om jeg nærede en anden Opfattelse. Jeg antager, at den engelske Arbejderfører i al Almindelighed er enig med sine Kolleger, og at jeg derfor ogsaa vilde være enig med ham, naar jeg fik Lejlighed til at sætte mig ind i hans Syn paa Sagerne. Paa Grundlag af den Oplæsning, jeg har hørt i Dag, og som i øvrigt ikke vedrører det foreliggende Forslag, agter jeg ikke at støtte Mr. Thomas eller overhovedet at udtale mig om Problemet. For saa vidt det særlig blev fremhævet, at han var imod at øse Penge ud, for det kunde jo enhver gøre, vil jeg sige, og her kan jeg tale paa Regeringens Vegne, at der er ingen af os, som har nogen Interesse i at øse Penge ud. Men hvad det foreliggende Forslag angaar, er der jo heller ikke Tale om at øse Penge ud; der er Tale om at give de Penge ud, som i Forvejen gives ud gennem Hjelpekasse og Fattigvæsen, efter Regler, der for de arbejdsløse er mere betryggende end dem, der anvendes i Øjeblikket.

Der er særlig to Sider ved denne Sag, der har almen Interesse. Hvilken af disse to Sider man end betragter Sagen fra, bliver Oppositionens Standpunkt lige beklageligt, lige uforstaaeligt. Den ene Side vender ud imod de arbejdsløse, den anden Side

mod Kommunerne. Hvad de arbejdsløse Stilling angaar, ved jo alle i denne Sal, at den undergik en pludselig og meget uheldig Forandring ved Loven af 1927, der ophævede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse fra 1. Oktober. Man kunde ophæve denne Understøttelse, men man foretog sig intet som helst for at hjælpe de arbejdsløse paa anden og forsvarlig Maade. Det er det, der gøres et Forsøg paa her.

Man har ved mange Lejligheder fremhævet, hvilken Indsats Kvinderne vilde gøre i det offentlige Liv, naar de med deres særlige Kærlighed til Hjemmene og Børnene blev kaldt frem til Deltagelse. Jeg maa til min Beklagelse fastholde, at jeg ved intet af de Forslag, som jeg har haft med at gøre eller har fremsat, har set noget som helst andet Synspunkt fremhævet fra Kvindernes Side end fra Mændenes indenfor Oppositionen. Det var dog et Hensyn at tage her, ogsaa til Kvinder og Børn, at deres Forsørgere blev hjulpet paa en ganske anden Maade end den, der hidtil har været anvendt gennem Hjelpekasse og Fattigvæsen.

Det andet Hensyn var Hensynet til Kommunerne. Jeg paaviste ved Sagens første Behandling, at de Beregninger, den tidligere Indenrigsminister, Dr. Krag, havde anstillet, ikke var rigtige, og at Kommunerne saa langt fra havde vundet ved Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse i 1927, idet de tværtimod havde haft Millionudgifter, og det forekommer mig noget mærkeligt, at man, naar man fremsætter et Lovforslag som dette med en betydelig Lettelse for Kommunerne, ikke mindst Bykommunerne, ikke paa et eneste Punkt faar Medhold hos Oppositionen, end ikke hos det konservative Folkeparti, som dog ellers skulde have en vis Interesse derfor.

Jeg anbefaler endnu en Gang at stemme for Lovforslagets Vedtagelse.

Ordføreren (Stensballe): Den højtærede Minister erkendte i sin Tale ganske klart, at dette Lovforslag ikke havde noget med Forsikring at gøre, det var en Understøttelseslov, saaledes som jeg ogsaa har udtalt.

Den højtærede Minister sagde desuden, at da den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse blev borttaget, blev der intet foretaget som Erstatning. Det er ikke rigtigt. I Loven af 1927 blev der netop indsat Bestemmelser, som skabte Betingelser for Oprettelse af Krisekasser, saaledes at man under visse givne Betingelser ved Understøttelse derfra kunde komme dem til Hjælp,